OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

LA ROMÀNTICA DE BRUCKNER

DIRIGIDA PER MARC ALBRECHT

11, 12 I 13 DE MAIG 2018
SALA 1 PAU CASALS

MARC ALBRECHT director
LISE DAVIDSEN soprano

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Mitjans Patrocinadors el Periódico CATALUNYA RÀDIO 3

NO US PERDEU L'ÚLTIM CONCERT DE LA TEMPORADA DEL CICLE DE CAMBRA DE L'OBC!

L'OBC EN FORMAT DE CAMBRA 6

SALA
2

A LES
20.30 h

3€

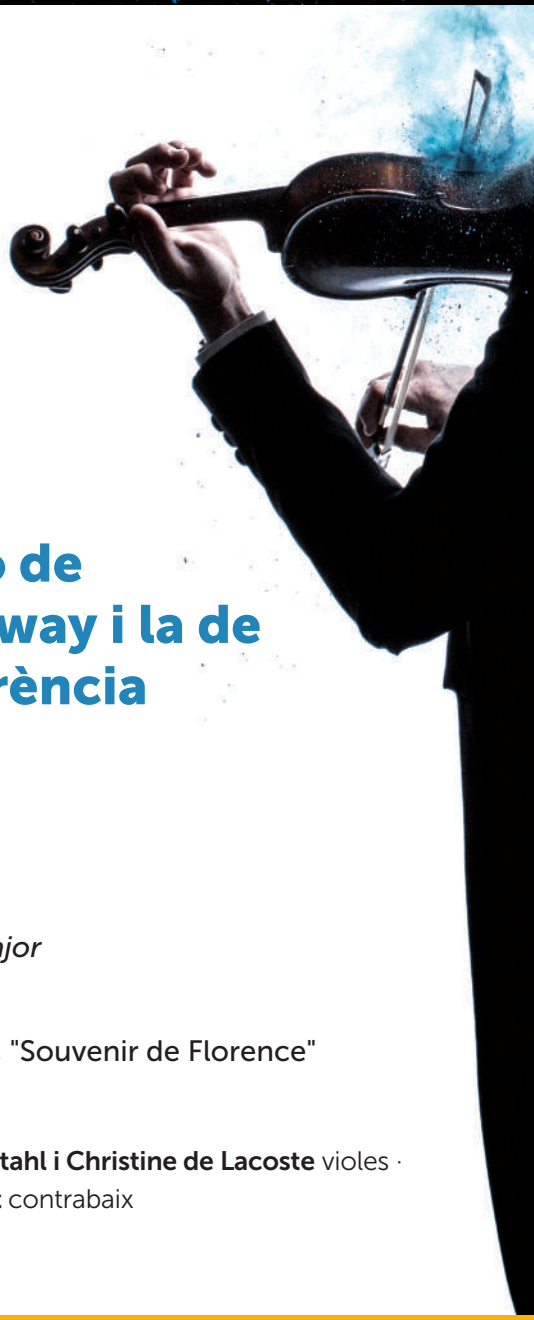

Descobriu la relació de Borodín amb Broadway i la de Txaikovski amb Florència

Dimarts 15 de maig

BORODÍN
Quartet per a cordes núm. 2 en Re major

TXAIKOVSKI
Sextet de cordes en Re menor, op. 70, "Souvenir de Florence"

Raúl García i Sarah Bels violins · **Jennifer Stahl i Christine de Lacoste** violes · **Jean Baptiste Texier** violoncel · **Albert Prat** contrabaix

Una oportunitat única per conèixer els músics de l'OBC en un format més íntim.

PROGRAMA 22

MAIG DE 2018

DIVENDRES 11 | 20.30 h
DISSABTE 12 | 19 h
DIUMENGE 13 | 11 h

Marc Albrecht director • **Lise Davidsen** soprano

1/ RICHARD **WAGNER**
Leipzig 1813 - Venècia 1883

Wesendonck Lieder (1857-1858) — 25'
Orquestració de Felix Mottl

- Der Engel
- Stehe still
- Im Treibhaus
- Schmerzen
- Träume

Lise Davidsen soprano

PAUSA — 20'

2/ ANTON **BRUCKNER**
Ansfelden 1824 - Viena 1896

Simfonia núm. 4 en Mi bemoll major, "Romàntica" (Versió 1878/80) — 64'

- I. Bewegt, nicht zu schnell
- II. Andante quasi Allegretto
- III. Scherzo: Bewegt
- IV. Finale: Bewegt, doch nicht zu schnell

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

COMENTARI per Albert Torrens

Malgrat que la història ha fet veure Bruckner com un simple acòlit de Wagner, la influència d'aquest últim va molt més enllà de la reverència artística i provoca en el primer la transició del músic d'església al simfonista.

Els *Wesendonck Lieder* suposen un interludi poc habitual en els inicis de la carrera operística de Wagner, sovint dificultada per les enormes despeses de producció. A banda de Liszt (que era el seu sogre), també el va ajudar Otto Wesendonck, que el va acollir a casa seva prop de Zuric després de l'exili forçat pel fracàs de la revolució de 1849 a Dresden. Allà, el compositor es va enamorar de l'esposa d'aquest, Mathilde, una poetessa sensible a qui Wagner es va declarar amb aquestes cançons, la seva única composició sobre textos aliens. Per escriure-les, entre el novembre del 1857 i el maig del 1858, va interrompre el treball de *Tristany i Isolda,* una història d'amor que el podria haver inspirat fins al punt d'identificar-s'hi. Potser per això, dos dels *lieder* porten el subtítol "Estudi per a *Tristany i Isolda*".

Altres vincles amb òperes seves són el *leitmotiv* de la mort de *La valquíria* que apareix a *Der Engel*, o bé els temes de *Stehe still* que recorden *L'holandès errant. Im Treibhaus*, la peça més complexa i dramàtica, proposa un descens cap a la nit i el silenci. *Schmerzen*, el *lied* més dissonant, constitueix la màxima tensió del cicle, que es resol a *Träume* en un món somniador i gairebé metafísic.

Posteriorment, Wagner va orquestrar un d'aquests *lieder.* Anys més tard, van completar l'arranjament del cicle autors com Felix Mottl o, ja al segle XX, Hans Werner Henze.

Quan, a la tardor del 1858, l'idil·li entre Wagner i Mathilde va acabar, el mateix compositor va afirmar que no havia escrit mai res millor que aquests *lieder* –imbuïts de la força dramàtica i les melodies infinites de les òperes–, i que només s'hi podia comparar una part petita de la seva obra.

Vint anys separen aquests lieder de la *Quarta simfonia* de Bruckner, considerat per alguns el simfonista més important després de Beethoven, malgrat que va trigar a ser comprès. La seva formació com a organista i la dedicació a la docència, així com el fet de no encaixar en la refinada societat vienesa on va viure, van retardar l'atenció de Bruckner per la gran forma.

La *Quarta simfonia,* iniciada dos dies després d'acabar la *Tercera,* inaugura la sèrie de simfonies en tonalitat major, i és l'única de les nou que porta un sobrenom. És una obra a gran escala, que duu fins a extrems insospitats els cànons formals tradicionals. Arrela en elements de la música sacra tradicional (des del gregorià i l'escola neerlandesa fins al contrapunt bachià), i no evita alguns paral·lelismes amb la *Pastoral* de Beethoven, així com la influència wagneriana. Però també trasllada els registres de l'orgue a l'orquestra, amplia la forma sonata i conté un toc austríac que va valer a Bruckner la consideració com a nou Schubert.

La versió original data del 1874, tot i que quatre anys més tard Bruckner en va revisar els dos primers moviments, va compondre un nou *scherzo* i va abreujar el final, que va reescriure completament el 1880. Així és com es va estrenar a Viena el 1881, sota la direcció de Hans Richter i tal com se sol interpretar l'obra avui dia.

El sobrenom "Romàntica", un terme habitual a l'època, és del mateix compositor i, de fet, es podria aplicar a qualsevol obra seva, perquè, si bé Bruckner no era apassionat ni dramàtic com l'ideal romàntic, el seu llenguatge sí que hi encaixa. Tant aquest subtítol com unes indicacions incloses a l'inici de cada moviment per facilitar-ne la interpretació al·ludeixen a una idea programàtica a l'entorn de la natura que no arriba a la descripció física. Així, la sonoritat de les trompes, emblema del romanticisme d'ençà de Weber, o el caràcter arcaïtzant de determinats intervals i tonalitats, atorguen ressonàncies medievals a una obra impregnada d'un sentiment místic.

La simfonia arrenca amb un primer moviment caracteritzat per les grans onades d'intensitat creixent típiques de Bruckner. El segon, una mena de nocturn melancòlic, es basa en dos motius i il·lustra el principi brucknerià de construcció alternada. L'*Scherzo* és el moviment més popular i programàtic de l'obra. Es tracta d'una escena de caça en la qual se senten de manera evident els sons de les bèsties, interrompuda per un festival de dansa i imbuïda del patró rítmic preferit del compositor: dues corxeres més treset de corxeres. Finalment, després d'un preàmbul llarg i misteriós, l'últim moviment cita temes anteriors i va enriquint les dinàmiques, fins a arribar a un final poderós, de grandesa organística, com correspon a l'escala de la simfonia.

D'ençà d'aquella primera interpretació a Viena el 1881, la *Quarta simfonia* va ser molt ben acollida, i va consolidar Bruckner com un dels compositors més grans d'Àustria. Va ser la seva primera obra que va tenir una ràpida difusió –el 1888 ja havia arribat a Nova York–, tot i que la versió original no es va publicar i interpretar fins al 1975. Avui dia, és la seva simfonia més popular, juntament amb la *Setena.*

RICHARD WAGNER *Mathilde Wesendonk*

Fünf Gedichte

1. DER ENGEL

In der Kindheit frühen Tagen
Hört ich oft von Engeln sagen,
Die des Himmels hehre Wonne
Tauschen mit der Erdensonne,

Daß, wo bang ein Herz in Sorgen
Schmachtet vor der Welt verborgen,
Daß, wo still es will verbluten,
Und vergehn in Tränenfluten,

Daß, wo brünstig sein Gebet
Einzig um Erlösung fleht,
Da der Engel niederschwebt,
Und es sanft gen Himmel hebt.

Ja, es stieg auch mir ein Engel nieder,
Und auf leuchtgendem Gefieder
Führt er, ferne jedem Schmerz,
Meinen Geist nun himmelwärts!

2. STEHE STILL!

Sausendes, brausendes Rad der Zeit,
Messer du der Ewigkeit;
Leuchtende Sphären im weiten All,
Die ihr umringt den Weltenball;
Urewige Schöpfung, halte doch ein,
Genug des Werdens, laß mich sein!

Halte an dich, zeugende Kraft,
Urgedanke, der ewig schafft!
Hemmet den Atem, stillet den Drang,
Schweigend nur eine Sekunde lang!
Schwellende Pulse, fesselt den Schlag;
Ende, des Wollens ewger Tag!

Daß in selig süßem Vergessen
Ich mög alle Wonne ermessen!

Wenn Auge in Auge wonnig trinken,
Seele ganz in Seele versinken;
Wesen in Wesen sich wiederfindet,
Und alles Hoffens Ende sich kündet,
Die Lippe verstummt in staunendem Schweigen,
Keinen Wunsch mehr will das Innre zeugen:
Erkennt der Mensch des Ewgen Spur,
Und löst dein Rätsel, heilge Natur!

3. IM TREIBHAUS

Hochgewölbte Blätterkronen,
Baldachine von Smaragd,
Kinder ihr aus fernen Zonen,
Saget mir, warum ihr klagt?

Schweigend neiget ihr die Zweige,
Malet Zeichen in die Luft,
Und der Leiden stummer Zeuge
Steiget aufwärts, süßer Duft.

Weit in sehnendem Verlangen
Breitet ihr die Arme aus,

Cinc poemes

1. L'ÀNGEL

En els dies llunyans de la infància
sentí parlar sovint d'àngels
que canviaven les sublims delícies celestials
pel sol de la Terra,

on un cor inquiet i angoixat
llanguia amagat del món,
i volia dessagnar-se tranquil
i perir en un mar de llàgrimes,

on la seva pregària fervent
només demanava la salvació,
i un àngel baixava i se l'emportava
dolçament al cel.

Sí, també per a mi baixà un àngel
que amb les seves ales esplendoroses
m'allunyà de qualsevol dolor,
i portà al cel el meu esperit!

2. DETUREU-VOS!

Murmurejant i brunzidora roda del temps,
mesuradora de l'eternitat;
esferes lluminoses de l'ampli infinit,
que encercleu la bola del món,
creació eterna, detureu-vos!
prou de l'esdevenir, deixeu-me ser!

Detureu-vos, força generadora,
pensaments primitius, eternament creadors!
Conteniu l'alè, calmeu l'impuls,
calleu només durant un segon!
Pols excitat, encadena els teus batecs;
acaba, dia etern de la voluntat!

Que en un oblit dolç i sagrat
pugui apreciar totes les delícies!

Quan els ulls beuen delitosos en els ulls,
quan l'ànima en l'ànima s'enfonsa totalment;
quan un ésser es retroba en un ésser
i s'anuncia el final de tota esperança,
els llavis callen en silenci meravellat,
i cap altre desig sorgeix del nostre interior:
llavors reconeix l'home l'empremta de l'Eternal,
i perds el teu enigma, santa natura!

3. A L'HIVERNACLE

Alts arcs de corones de fulles,
baldaquins de maragdes,
fills de llunyanes terres,
digueu-me, de què us queixeu?

Inclineu les branques en silenci,
pinteu signes en l'aire,
i exhaleu un dolç aroma,
testimoni mut del dolor.

Cap a un llunyà anhel nostàlgic
esteneu els vostres braços,

Und umschlinget wahnbefangen
Öder Leere nichtgen Graus.

Wohl, ich weiß es, arme Pflanze;
Ein Geschicke teilen wir,
Ob umstrahlt von Licht und Glanze,
Unsre Heimat ist nicht hier!,

Und wie froh die Sonne scheidet
Von des Tages leerem Schein,
Hüllet der, der wahrhaft leidet,
Sich in Schweigens Dunkel ein.

Stille wird's, ein säuselnd Weben
Füllet bang den dunklen Raum:
Schwere Tropfen seh ich schweben
An der Blätter grünem Saum.

4. SCHMERZEN

Sonne, weinest jeden Abend
Dir die schönen Augen rot,
Wenn im Meeresspiegel badend
Dich erreicht der frühe Tod!

Doch erstehst in alter Pracht,
Glorie der düstren Welt,
Du am Morgen neu erwacht,
Wie ein stolzer Siegesheld!

Ach, wie sollte ich da klagen,
Wie, mein Herz, so schwer dich sehn,
Muß die Sonne selbst verzagen,
Muß die Sonne untergehn?

Und gebieret Tod nur Leben,
Geben Schmerzen Wonne nur:
O wie dank ich, daß gegeben
Solche Schmerzen mir Natur!

5. TRÄUME

Sag, welch wunderbare Träume
Halten meinen Sinn umfangen,
Daß sie nicht wie leere Schäume
Sind in ödes Nichts vergangen?

Träume, die in jeder Stunde,
Jedem Tage schöner blühn,
Und mit ihrer Himmelskunde
Selig durchs Gemüte ziehn!

Träume, die wie hehre Strahlen
In die Seele sich versenken,
Dort ein ewig Bild zu malen:
Allvergessen, Eingedenken!Frühlingssonne

Träume, wie wenn
Aus dem Schnee die Blüten küßt,
Daß zu nie geahnter Wonne
Sie der neue Tag begrüßt,

Daß sie wachsen, daß sie blühen,
Träumend spenden ihren Duft,
Sanft an deiner Brust verglühen,
Und dann sinken in die Gruft.

i abraceu plens d'il·lusió
l'horrorós no-res d'una erma vacuïtat.

Potser, ho sé, pobres plantes,
compartim un destí:
encara que aureolats per llum i esplendor,
no és aquí la nostra pàtria!

I com el sol s'acomiada content
de la buida claredat del dia,
qui veritablement sofreix
es submergeix en l'obscur silenci.

Hi ha silenci, una agitació murmurant
omple inquiet l'obscur espai:
Veig surar pesades gotes
en la llinda verda de les fulles.

4. PENES

Sol, et ploren cada vespre
els teus bells ulls rogencs,
quan banyant-te en el mirall del mar
t'arriba la mort prematura!

Però apareixes amb l'antiga esplendor,
glòria del món tenebrós,
quan et despertes de nou al matí,
com un orgullós heroi triomfador!

Ai, com podria llavors queixar-me,
quan, cor meu, t'anhelo tant?
Ha de desanimar-se el sol,
ha de pondre's?

I la mort només infanta vida,
les penes només donen delit:
Oh, com agraeixo que la natura
m'hagi donat aquestes penes!

5. SOMNIS

Digues, quins somnis meravellosos
tenen presos els meus sentiments,
que, com una buida bromera,
no s'han esvaït en l'erm no-res?

Somnis, que a cada hora i cada dia
floreixen més bells,
i que amb el seu anunci celestial
penetren feliços en el meu esperit.

Somnis, que com raigs sublims
es submergeixen en l'ànima,
per a pintar allà una imatge eterna:
tot oblidat, tot present!

Somnis, com quan el sol primaveral
besa les flors damunt la neu,
i saluda el nou dia
amb delits mai pressentits,

que creixen, que floreixen,
que exhalen somniant el seu perfum,
s'apaguen dolçament en el teu pit,
i s'enfonsen en la tomba

Traducció: **Manuel Capdevila i Font**

iber:Camera

Tercera de Brahms

Orquestra de París
Maria João Pires, piano
Daniel Harding, director

Beethoven, *Concert per a piano i orquestra núm. 3, en do menor op. 37*
Brahms, *Simfonia núm. 3, en fa major, op. 90*

Dilluns, 14 de maig de 2018 – 20.30 H

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50 **www.ibercamera.com**

DESDE 1924 RAMÓN BILBAO
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Ajuntament de Barcelona
FUNDACIÓ VILA CASAS
LA VANGUARDIA
CatMúsica

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA i NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropovitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mörk, Viktoria Mullova, Piotr Anderzewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS **Oyvind Bjora***, concertino invitat / **Cristian Chivu**, concertino associat / **Raúl García**, assistent concertino / **María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Oriol Algueró* / Marina Arrufat* / Cecilia Blanes* / Vladimir Chilaru* / Judith Choi* / Elizabeth Moore* / Francina Moll* / Sei Morishima* / Elitsa Petrova*** SEGONS VIOLINS **Alexandra Presaizen**, solista / **Emil Bolozan**, assistent / **María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagí* / Eugenia Ostas* / Yuliya Storonska* / Yulia Tsuranova* / Anna Urpina*** VIOLES **Peter Bucknell***, solista invitat / **Peter Bucknell***, solista invitat / **Josephine Fitzpatrick**, assistent / **David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / Albert Coronado* / Maria Juan* / Albert Romero*** VIOLONCELS **José Mor**, solista / **Miguel Jiménez***, solista invitat / **Vincent Ellegiers**, assistent / **Núria Calvo / Lourdes Duñó / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Irma Bau* / Jordi Claret* / Marc Galobardes* / Manuel Martínez del Fresno*** CONTRABAIXOS **Christoph Rahn**, solista / **Dmitri Smyshlyaev**, assistent / **Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Felipe Contreras* / Victor Domínguez* / Adriana Ruiz* / Stanislava Stoyanova*** FLAUTES **Bea Cambrils / Christian Farroni**, assistent / **Ricardo Borrull**, flautí OBOÈS **Disa English**, solista / **José Juan Pardo / Dolors Chiralt**, assistent / **Molly Judson**, corn anglès CLARINETS **Larry Passin**, solista / **Francesc Navarro / Robindro Nikolic* / Josep Fuster**, assistent i clarinet en mi b / **Alfons Reverté**, clarinet baix FAGOTS **Silvia Coricelli**, solista / **Noé Cantú / Thomas Greaves**, assistent / **Slawomir Krysmalski** TROMPES **Juan Manuel Gómez**, solista / **Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García**, assistent solista / **David Rosell**, assistent / **Emilio Climent*** TROMPETES **Mireia Farrés**, solista / **Adrián Moscardó / Angel Serrano**, assistent / **Carlos Leite*** TROMBONS **Eusebio Sáez**, solista / **Vicent Pérez / Gaspar Montesinos**, assistent / **Raul García**, trombó baix TUBA **Daniel Martínez*** PERCUSSIÓ **Joan Marc Pino**, assistent / **Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila** ARPA **Magdalena Barrera** ENCARREGAT D'ORQUESTRA **Walter Ebenberger** RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL **Begoña Pérez** RESPONSABLE TÈCNIC **Ignasi Valero** PERSONAL D'ESCENA **Joan Luis**

*col·laborador

MARC ALBRECHT director

© Marco Borggreve

És la primera vegada que Marc Albrecht dirigeix l'Orquestra.

Marc Albrecht és un dels directors més destacats de l'actualitat, tant en l'àmbit concertístic com a l'òpera, i és requerit als escenaris i orquestres més importants d'arreu del món. Amb un impressionant currículum, és, des de 2011, director musical de De Nationale Opera, la Nederlands Philharmonisch Orkest i la Nederlands Kamerorkest. El seu interès principal pel que fa als seus programes simfònics és la integració d'obres modernes i contemporànies amb clàssiques.

En els primers anys de la seva carrera, va passar diverses temporades en teatres d'òpera d'Hamburg i Dresden, i també va ser designat assistent personal de Claudio Abbado a la Gustav Mahler Jugendorchester de Viena. L'any 1995 va assumir el càrrec de director musical de l'Staatstheater Darmstadt i s'hi va estar sis anys. Durant els quatre anys següents, va ser primer director convidat de la Deutsche Oper Berlin i director artístic i director principal de l'Orchestre Philharmonique de Strasbourg.

Ha dirigit orquestres com la Berliner Philharmoniker, la Royal Concertgebouw Orchestra, la Wiener Philharmoniker, la Sächsische Staatskapelle Dresden, la Münchner Philharmoniker, la City of Birmingham Symphony Orchestra, l'Orchestre national de France, la Danish National Symphony Orchestra, la Royal Stockholm Philharmonic Orchestra i l'NHK Symphony Orchestra de Tòquio. També ha dut a terme col·laboracions anuals amb l'Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI de Torí i amb l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia de Roma i ha actuat com a convidat als EUA, a Saint Louis, i amb la Dallas Symphony, la Cleveland Orchestra i la Houston Symphony.

Albrecht ha publicat un seguit de gravacions molt aclamades per a la discogràfica Pentatone. A més, ha publicat gravacions en directe de les seves interpretacions d'*Elektra, El cavaller de la rosa, El caçador de tresors* i *Orest* sota el segell de Challenge Classics.

LISE DAVIDSEN soprano

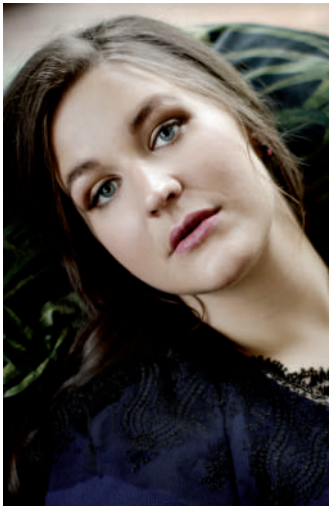

© Arno

Lise Davidsen canta per primer cop amb l'OBC en aquest concert.

Amb un talent magnífic, la soprano noruega va atraure l'atenció pública quan l'estiu de 2015 va ser declarada guanyadora tant del concurs Operalia com del Reina Sonia.

L'actual temporada l'ha portat a debutar en el paper de Medea de Cherubini al Festival de Wexford, mentre que *Ariadna a Naxos* esdevindrà el vehicle per al seu debut en dos escenaris importants: la Wiener Staatsoper i el Festival d'Ais de Provença. En la seva vessant com a concertista, ha endagat una residència artística amb la Bergen Philharmonic Orchestra i ha actuat amb John Storgårds i la BBC Philharmonic Orchestra als Proms de la BBC. Altres compromisos com a concertista inclouen la *Simfonia número 9* de Beethoven amb l'Aalborg Symfoniorkester i la Kungliga Filharmonikerna, i també les cançons d'op. 27 de Strauss i *Les quatre últimes cançons* amb l'Oslo Filharmonien.

Anteriorment va fer actuacions remarcables en papers com el d'Àgata en una producció d'*El caçador furtiu* a l'Opernhaus Zürich o el d'Isabel a *La prohibició d'estimar,* al Teatro Colón de Buenos Aires. També va debutar amb James Baillieu al Wigmore Hall de Londres. Com a concertista, ha cantat el *Rèquiem* de Verdi a la Berlines Philharmonie amb la Deutsch-Skandinavische Jugend-Philharmonie, la Philharmonia Orchestra i la DR Symfoni Orkestret, sota la batuta de Fabio Luisi. Ha cantat les *Cançons de Mathilde Wesendonk,* de Wagner, amb la Randers Kammerorkester i també ha actuat a Bucarest sota la direcció musical de Christian Badea.

Entre els seus compromisos futurs, hi ha debuts i papers principals amb la Metropolitan Opera, la Royal Opera House de Covent Garden, el Festival de Bayreuth, la Bayerische Staatsoper, l'Opernhaus Zürich i la Deutsche Oper Berlin.

CONCERT GRATUÏT

VERMUT JAZZ

Diumenge 13 de maig • 12.45 h • A l'espai exterior de L'Auditori

DE DIEGO BROTHERS: Juan de Diego trompeta • **Victor de Diego** saxo • **Abel Boquera** orgue • **Carlos Falanga** bateria

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

ABONA'T A LA NOVA TEMPORADA!

Ja pots renovar o comprar el teu abonament per a la temporada 18/19.

Entrades individuals a la venda a partir del 18 de maig.

ETS ART. ETS MÚSICA. ETS OBC.

L'AUDITORI

www.auditori.cat

www.obc.cat

L'Auditori de Barcelona
Lepant 150
08013
Barcelona

info@auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Mitjans patrocinadors

elPeriódico

CATALUNYA RÀDIO

3